

## تناقض یا هماهنگی هنر قدسی با تکنولوژی از جمله مصالح نوین در مساجد

فاطمه بلورچی<sup>۱\*</sup>، محسن وفامهر<sup>۲</sup>،

۱- ارشد معماری، دانشگاه علم و صنعت ایران، [parmisds@gmail.com](mailto:parmisds@gmail.com)

۲- محسن وفامهر، استاد پایه، دانشگاه علم و صنعت، [Dr.Vafamehr@gmail.com](mailto:Dr.Vafamehr@gmail.com)

## چکیده

تناقض یا هماهنگی هنر قدسی با تکنولوژی از جمله مصالح در مساجد، موضوع بحث این مقاله است. همراهی اجتناب ناپذیر هنر و تکنولوژی در عصر حاضر، دغدغه خدشه بر ابعاد قدسی هنر را ایجاد می کند، این امر موجب می شود تا جایگاه تکنولوژی در عرصه های گوناگون مورد بررسی قرار گیرد.

در این تحقیق به تبیین قداست، هنر دینی و اسلیمی و عناصر مختلف در فضا سازی مساجد و به ابعاد تکنولوژی پرداخته شده تا عوامل موثر در قداست زدایی از زندگی و هنر توسط تکنولوژی، ریشه یابی می شود.

هنر اسالمی به کار رفته در مساجد قدیمی به گونه ای تدبیر شده است که انسان ها را بر وارد شدن از بیرون به درون مسجد تشویق می کند و درون آن نیز به گونه ای است که از سیر در افق به سیر در نفس منجر شود؛ بدین ترتیب که در معماری مساجد از یک ترکیب و شکل دارای تقارن، جامعیت، وحدت، هماهنگی، نظم، ایجاز و نهایت سادگی در همه عرصه ها از کالبد تا مصالح استفاده شده است.

با استفاده از مطالعه اسنادی و روش تحقیق توصیفی تحلیلی می توان به این نتیجه رسید که یک ترکیب بصری به اندازه ای قدرت دارد که شرایط غالب اجازه دهد، بدین ترتیب که اصول ترکیب با هم هماهنگ و هر جز در خدمت جز بزرگتر قرار داشته باشند.

بنابراین با تفکیک مسجد به کالبد و فرم و نمای بیرونی و درونی، می توان در بیرون مسجد از مصالح نوین با قدرت خودنمایی زیاد و به روز و درون مساجد از مصالحی نوین با ظاهر آشنا برای انسان ها استفاده کرد به گونه ای که هم درون و هم بیرون آن دارای ترکیب بصری چشمگیر باشند تا انسان به آرامش برسد.

**واژه های کلیدی:** هنر، تقدس، تکنولوژی، انسان، مساجد، مصالح نوین، فضا، آرامش